

BEÇ TAVUĞU YETİŐTİRİCİLİĐİ

1. GiriŐ

Dünyada değişik ülkelerde birçok otel ve lokantalarda özel tüketim amaçlı ürünler giderek önem kazanmaktadır. Özellikle büyük kentler ve turistik alanlarda özel lezzete sahip kanatlı türleri ve av hayvanlarının gerek doğal hayattan elde edilerek, gerekse üretilerek kullanımı yaygınlaşmaktadır. Bıldırcın, sülün, keklik gibi kanatlılara ilave olarak beç tavukları da özellikle bu türlere göre daha büyük yapılı olmaları ile önem kazanmaktadır.

Batı Afrika'nın yabani beç tavukları evcil stokların orijinal kaynağı olarak kabul edilmektedir. GümüŐi ve beyaz olmak üzere iki yaygın varyetesi vardır. Renkte sıklıkla varyasyon görülür ve bazen gümüŐi ve beyaz varyetelerin melezlerinde deĐiŐim olabilir. Hayvanlar ender olarak 1600 gramın üzerinde canlı ağırlığa sahiptirler, ancak görünüş olarak genellikle bu ağırlıktan yüksek gibidirler. Kemikleri oldukça küçük yapılı ve karkastaki et oranı kısmen daha yüksektir.

Resim 1. Beç tavuğu ve civcivi

Genç beç tavuklarının etleri lezzetli, sulu, gevrek, yağsız ve av hayvanları özelliğindedir. Yaşlı hayvanlarda ette sertleşme ve kuru madde artışı olmaktadır. Kesilmiş beç tavuğu karkasları tavuk karkaslarından daha koyu görünüşleri ile cazip bir et olup, daha az yağlıdır. Büyük marketlerde kesilmiş beç tavuğu horozlarına karşı, yabani av kuşları lezzetinde ete sahip olmaları nedeniyle oldukça iyi bir talep vardır. Beç tavuğu yumurtaları küçük, koyu renkli ve lezzetlidir. Yumurtalar sakın bölgelerde çayır veya otlar içerisinde hazırlanmış yuvalara yumurtlanır. Horozlar oldukça kavgacıdır, fakat beç tavuklarının ekstansif olarak yetiştirildikleri çiftliklerde genellikle diğer kanatlılarla birlikte tutulmaları oldukça yaygındır.

Özellikle son yıllarda organik tarım tekniklerindeki gelişmeler içerisinde kullanılabilir bir alternatif tür olması nedeniyle, tüm dünyada önem kazanmaya başlamıştır. Özellikle Almanya ve bazı Avrupa ülkelerinde canlı ağırlık ve diğer verimlerinin artırılması ve kaliteli karkaslarından yararlanılması amaçlanmaktadır.

2. Üretilmesi

Bazı üreticiler 100 veya daha fazla hayvanla üretim yaparken, büyük çoğunluğu daha küçük kapasiteye sahiptir. Küçük kapasiteli üreticilerde çoğunlukla yetersiz manejan faktörleri nedeniyle her bir dişi beç tavuğundan birkaç tane yeni civciv den daha fazla döl verimi sağlanamaz. 1939 yılında yapılan sayımlara göre ABD’de bu yıllarda 1 milyondan fazla beç tavuğu yetiştirildiği belirtilmiştir. 1954 yılındaki sayımlarda ise yetiştirilen hayvan sayısının sadece çeyrek milyon düzeyinde olduğu belirlenmiştir. 1959da yapılan sayımlarda ise sadece çiftliklerden satılan hayvan sayısı belirtilmiş, ne kadar hayvan yetiştirildiği hakkında bir bilgi verilmemiştir. 1974 yılında yapılan tahminlere göre, Güneydoğu eyaletlerindeki küçük populasyonlara sahip işletmelerin sayısındaki azalmalara rağmen 3 milyon civarında beç tavuğu yetiştirildiği belirtilmiştir.

En fazla beç tavuğu yetiştirilen eyaletler Texas, Oklahama, New York, Georgia Missure, Kuzey Caroline, Tennessee, Pennsylvania, Mississippi ve Alabama’dır. Amerika da büyük kentlerde , özellikle de doğu vilayetlerinde beç tavuğuna en yüksek fiyat ödenmektedir. Beç tavuğu üreticileri kendilerine en yakın pazarlar çevresinde yer

almışlar ve genç beç tavuklarını kesimden sonra pazarlama imkanı bulmuşlardır. Beç tavuklarına ait kuluçkalık yumurtalar, civcivler ve ebeveyn satışı oldukça kısıtlıdır. Çok az sayıdaki kuluçkahane civciv üretilerek satılmaktadır. Bu kuluçkahaneler sayesinde beç tavukları ve kuluçkalık yumurta pazarı yaratılmıştır.

3. Beç Tavuklarına Ait Varyeteler

3.1. Yabani türler: Afrika'da beç tavuğuna ait bir çok yabani tür bulunmaktadır. Bu hayvanların kıtanın batı sahillerindeki Guinea'dan isim aldıkları kabul edilmektedir. Yaygın evcil beç tavuklarının bu yabani türlerin birisinden (Numida meleagris) köken aldığı kabul edilmektedir). Afrika'da beç tavukları avcılar tarafından yüksek fiyat ödenen hayvanlar olarak bilinmekte; İngiltere'de ise çoğunlukla stok takviyesi amacıyla yetiştirilmektedir.

Resim 2. Yaban hayatında beç tavukları

3.2. Evcilleştirilmiş varyeteler: Beç tavukları çok eski yıllarda evcilleştirilmiş, eski Yunan ve Romalılar tarafından yetiştirilerek ürünleri kullanılmış hayvanlardır. Bu ülkelere ilk göç edenler tarafından satıldıkları belirtilmektedir. ABD’de beç tavuklarına ait üç temel varyete evcilleştirilmiştir, bunlar;

- İnci (gri) tavuklar
- Beyaz tavuklar
- Koyu renkli (mor) tavuklar.

İnci ve beyaz varyeteler daha yüksek fiyatla pazarlanmaktadır. İnci varyete morumsu-gri tüylere sahiptir, düzenli olarak beyaz lekeli veya incileşme görüntüsü sıralanmış bir yapıdadır. Özellikle sergi veya gösteri amaçlı yetiştiricilikte bu yapı çok çekici bir görüntü sağlamaktadır.

Resim 3. Gri beç tavuğu ve civcivi

Beyaz varyete saf beyaz tüy rengi taşımaktadır. Bu varyetenin deri rengi de inci varyeteye göre daha açıktır. Koyu (mor) varyete inci varyeteye benzemekte, fakat bunların tüyleri daha açık gri veya koyu renkli tavuklarda beyaz lekeler daha belirgin görünüştedir.

Resim 4. Beyaz beç tavuğu ve civcivi

Gümüş veya koyu renkli varyetelerin beyaz varyete ile yapılan melezlemelerinde “düzensiz lekeli” hayvanlar olarak adlandırılan tavuklar üretilmektedir. Bunların göğüs ve kanat tüyleri beyaz, tüylerin alt kısmı ise inci veya koyu renkli olmaktadır. Değişik nedenlerle beç tavukları ve normal tavuklar arasında yapılan melezlemeler belirtmekle birlikte, bunların döllerini genellikle steril olmaktadır. Beç tavuğu-tavuk melezleri ayrıca guin-hen olarak bilinmekte ve bunlar tavuklara göre daha büyük yapıya sahiptir. Çünkü bunların başları ve boyun kısımları daha fazla gelişmiştir.

Resim 5. Koyu renkli (mor) beç tavuğu ve civcivi

İnci varyetesine ait bir varyete daha bilinmekte olup, bunlar çok çekici görünüştedir. Bu varyete genç bıldırcınlara benzemektedir. Bunlarda vücudun alt kısmı kahverengi olup yanlardaki tüylerden daha parlaktır ve gaga ile tırnaklar kırmızıdır. Civcivlerde ilk tüyler kahverengi olup, zamanla bunların yerini yavaş yavaş inci tüy görünümünü kaplar. Hayvanlar iki aylık yaşa ulaştıklarında inci görünümünü hakim olur ve kahverengi tüyler tam olarak görünemez hale gelir.

Resim 6. Kahverengi beç tavuğu ve civcivi

Beç tavukları ile ilgili olarak Amerikan Kanatlı Organizasyonunca bir standart oluşturulmamıştır. Bütün ülkede değişik fuarlara bu hayvanlar katılmakta ve yüksek fiyatla satılmasına rağmen bir standart geliştirilmemiş olması bu türün yabancı formlarının halen belirli bir düzeyde olmasına bağlanabilir.

Resim 7. Bronz beç tavuğu ve civcivi

Beç tavuklarında aranan özellikler, yeterli büyüklük ve bir örnek tüy rengine sahip olma en önemlilerindedir. Ergin yaşta hem erkek hem de dişi hayvanlar 1.400-1.600 g canlı ağırlığa sahiptir. İnci ve koyu renkli varyetelerde uçma tüylerinde beyaz tüylerin bulunması en önemli olumsuzluk olarak kabul edilir.

4. Cinsiyet Ayrımı

Erkek ve dişi beç tavuklarını görünüşlerine göre birbirlerinden ayırt etmek için çok küçük farklılıklar bulunmakta olup, çoğu kişiler bu farklılıkları ayırt edemez. Deneyimli olmayan kişilerin yetiştirdikleri beç tavuklarını ayırt etmeleri mümkün değildir. Genellikle cinsiyet ayrımı hayvanların çıkardıkları sesle yapılabilmeyle birlikte erkeklerin başlarının daha kaba olması, tepeliğin kaba ve geniş olması gibi özellikler bulunmaktadır. 12 ile 15 haftalık yaştaki genç erkek beç tavuklarında tepelik (Wattles) dişilerdekinden daha kalın uçludur. Dişilerde ötme “buck heat; buckwheat” veya “put-rock, put-rock” gibi iki heceli iken; erkeklerde bundan oldukça farklı olarak tek heceli bir ses alınmaktadır. Hayvanlar heyecanlandıkları zaman hem erkek hem de dişiler tek heceli ses çıkarırlar ve bu durum diğer zamanlardaki iki heceli sesteki cinsiyet ayrımını engeller. Cinsiyetlere göre ses ayrımı 2 aylık yaştan sonraki hayvanlar için geçerlidir.

5. Ebeveynlerin Bakımı

Beç tavukları doğal hayatta çiftler halinde yaşarlar. Bu eğilim evcilleştirilmiş beç tavuklarının yetiştiriciliğinde de sürüde eşit sayıda erkek ve dişi bulundurulmasını gerektirir. Üretim dönemi yaklaştığında, çiftleşen çiftler yumurtalarının bulunmasını engelleyecek şekilde bir yumurtlama alanı bulmaya çalışırlar.

Resim 8. Doğal oramda kuluçkaya yatmış ve yumurtlayan beç tavukları

Üretim şartlarında dömlü yumurta elde etmek için hayvanların çiftler halinde barındırılması gerekli değildir. Çiftliklerde yaygın olarak, bir erkek ile 4 veya 5 dişi bir arada olacak şekilde üretim yapılır. Beç tavukları tamamen kapalı alanda yetiştirildiklerinde bir erkek 6 veya 7 dişi ile çiftleştirilebilir ve değişik dişiler aynı follukları kullanabilirler.

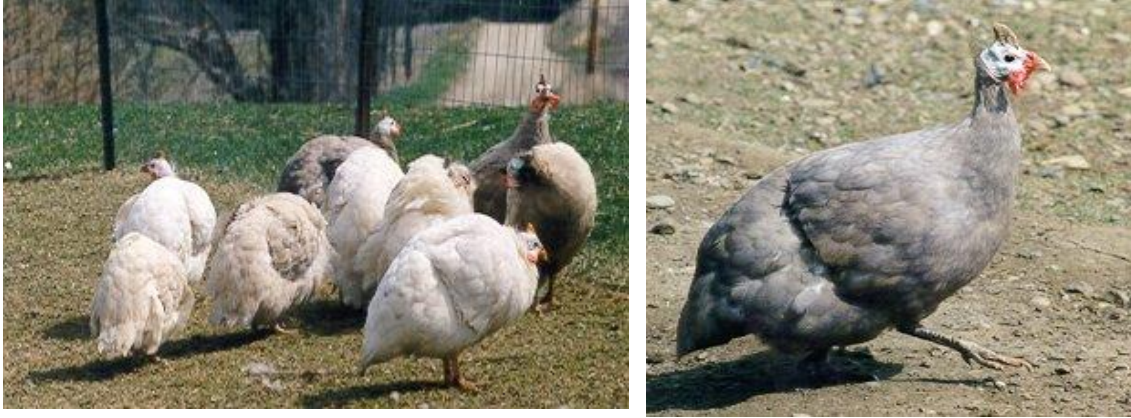

Resim 9. Beç tavuğu ve normal tavukların kullandığı folluklar

Bazı çiftliklerde üreticiler yumurtlama döneminde uygun ekipmanlarla dış ortamda oluşturdukları tel çitlerle kaplı serbest alanda gezinmeye uygun bir ortam hazırlarlar. Dışa açık kümeslerde havalandırma ihtiyacı da olmamaktadır. Ebeveyn beç tavukları için genellikle serbest yetiştiricilik uygulanır. Açık kümeslerde barındırmanın en önemli güçlüğü uçmaya engel olma zorunluluğundan veya telle kaplı bölmelerin üst kısmının da kapatılma gerekliliğinden kaynaklanmaktadır. Bu nedenle serbest yetiştiricilik deneme amaçlı olarak sürdürülmektedir.

Beç tavuklarında kanatlar son eklemelerinden 1-2 haftalık yaşta iken kesilebilir. Bu işlem ergin yaştaki hayvanlarda oldukça zordur. Bu uygulama gelişmesinde herhangi bir problem olmayan hayvanlarda kanamaya neden olmayacak şekilde dikkatlice yapılmalıdır.

Ergin yaştaki hayvanlar için uygulanabilecek bir diğer yöntem ise uçuş tüylerinin bir klips ile orta kanat eklemine bağlanmasıdır. Bu yöntemle uçuş engellenir, ancak işlemin her yıl tekrarlanması gereklidir.

Resim 10. Kanat tüyleri kesilmiş beç tavukları

Beç tavuğu dişilerinden elde edilecek yumurta verimi yumurtlama dönemindeki yetiştirme ve yönetim şartlarına göre değişmektedir. İyi bir ebeveyn stoka ait bir dişi beç tavuğu iyi yetiştirme şartlarında 100 yumurta yumurtlayabilir.

Ebeveynler genellikle 2 ile 3 yıl boyunca yeterli verim düzeyine sahiptirler. Bazen küçük kapasiteli işletmelerde 4 ile 5 yıl boyunca elde tutulurlar. Çoğu sürülerde, dişiler genellikle 30 civarında yumurta yumurtladıktan sonra gürk olurlar. Eğer gürklük önlenebilirse yumurtlama sonbahara kadar sürer ve yılda 50-100 yumurta elde edilebilir.

Tavuklarda uygulanan yöntemlere benzer olarak beç tavuklarında yumurta ve et üretimi yönünde yapılan seleksiyonla kısmen verim artışı sağlanabilmiştir.

Beç tavukları genellikle mart veya nisan aylarında yumurtlamaya başlar ve yumurtlama ekim ayına kadar devam edebilir. Tavuklar kümeste veya etrafı çevrilmiş serbest alanda yumurtlarlar. Yetiştiriciler bazen hayvanları kapalı dış bölmelere öğleden sonraki saatlerde veya yumurtlama gerçekleşinceye kadar çıkarırlar. Serbest yetiştiricilik uygulanıyorsa dışarıda hayvanların yumurtlamaları için kısmen gizlenmiş, sap, saman veya otları kaplanmış folluklar oluşturulmalıdır. Bu alanlara iki veya üç yumurta konularak hayvanların buralara yumurtlama eğilimi sağlanmalıdır. Yumurtalar günlük olarak toplanır fakat hayvanların yumurtlama esnasında rahatsız edilmemeleri gereklidir. Elde edilen yumurtalar 13°C'deki serin bir ortamda muhafaza edilmeli ve kuluçkalık olarak kullanılacak yumurtalar 1-2 haftadan daha uzun süre bekletilmemelidir.

6. Kuluçka

6. 1. Doğal kuluçka: Beç tavuklarında kuluçka süresi 26 ile 28 gün arasında değişir. Kuluçka yöntemi hindi yumurtalarında olduğu gibidir. Doğal kuluçka genellikle küçük sürülerde kullanılırken, büyük sürülerde kuluçka makinelerinin kullanılması daha uygundur. Gurk tavuklar yaygın olarak beç tavuğu yumurtalarının doğal kuluçkasında kullanılır ve beç tavuklarına göre daha başarılı civciv çıkışı sağlarlar. Beç tavukları kuluçkadan ekonomik sonuçlar elde edilmeyecek kadar yabancı özelliklerini sürdürmektedir ve gurkluk özelliklerini kolayca terk edebilmekte, gurk yattığı yumurtaları sonuna kadar beklemeyebilmektedirler. Yumurtaların terk edilmesi durumunda henüz soğumadan bir başka tavuk altına veya kuluçka makinesine konularak çıkış sağlanabilir.

Beç tavuğu altına 12 ile 15 yumurta , iri yapılı bir normal tavuk altına ise 20-28 yumurta koyulabilir. Kuluçkaya yatmadan önce tavuklar dış parazitler, özellikle bitler bakımından kontrol edilmelidir. Kuluçkalık olarak kullanılacak folluk veya yuva, dış çevre şartları ve zarar verebilecek hayvanlara karşı korunmuş olmalıdır. Her bir kuluçka tavuk için ayrı bireysel bölme yapılmalı, hayvanlar folluk/yuvadan ayrılmadan günlük yem ve sularını tüketebilmelidir.

6. 2. Yapay kuluçka: Be tavuklarında kuluçka işlemlerinde kullanılabilen iki tip kuluçka makinesi bulunmaktadır. Bunlardan birisi daha önceki bölümlerde de verildiği gibi fan havalandırma (forced draft) olarak bilinir ve bir fan vasıtasıyla sıcak hava makine içinde dağıtılır. Diğer tipte bir fan yoktur ve durgun hava akımlı makineler olarak adlandırılır. Bu makineler genellikle 99.5-99.7°F (37.5-37.7°C) sıcaklık ve %57-58 nispi nemde ilk 3 hafta süresince sabit düzeyde çalışır. Bazı makine imalatçıları son haftada çıkışa kadar daha düşük sıcaklık (97°F veya 36.1°C) ve daha yüksek nispi nem (%65'n üzerinde) nermektedirler. Diğer bazı üreticiler ise bütün kuluçka süresince aynı sıcaklık ve nem değerlerinin kullanılabilenini tavsiye etmektedirler.

Resim 11. Kuluçka makinesinde be tavuğu yumurtaları ve civcivler

Durgun hava akımlı tek girişli kuluçka makinelerinde termometreler en üst kısımdaki yumurtalar üzerinde bulunmalıdır. Sıcaklık ilk 3 haftada 103°F (39.4°C) ve dördüncü haftada 102 °F (38.8°C) düzeyinde tutulmalıdır. Nem hidrometre ile ölçülmeli ve %58-58 arasında olmalıdır. Nem seviyesini düzenli olarak ayarlamak için çıkış tepsileri altında nemlendiriciler içerisinde sürekli su bulundurulmalıdır. İlk 25 günlük kuluçka periyodu boyunca yumurtalar günde 4 veya 5 defa çevrilmelidir. Her bir makine üreticisi bu kurallar dışında ürettiği makineler için özel uygulamalar önerebilir.

7. Çiftliklerde Yavru Büyütme

Beç tavuğu civcivleri için doğal kuluçkada tavuklar en iyi annedirler. Barındırıldıkları alandan uzak nemli çayırlara ve otlaklara yavruları ile birlikte çıkarlar. Çoğunlukla yavruları ile birlikte uzak bölgelere giden hayvanlar gece de koruma alanı olan çiftliklere dönmeyebilirler. Aynı dönemde iki veya daha fazla dişi kuluçkaya yattığında çıkışta iki kat civciv alınabilir ve tek bir tavukla bu civcivler büyütülebilir. Ağır yapılı normal bir tavuk 25 beç tavuğu civcivini büyütebilir.

Resim 12. Beç tavuğu barnağı

Barınakta temiz kuru altlık bulunmalıdır. İlk 2 veya 3 günlük yaşta ebeveyn dişi ve yavru beç tavukları için etrafı çevrilmiş bir alan oluşturulmalıdır. Bu dönemden sonra ebeveyn dişi ile yavruların serbest gezinmesine izin verilmelidir. Büyütme bölmeleri predator hayvanlara karşı özellikle gece kapatılmalıdır. Beç tavuğu yavrularının yeşil otların nemli olduğu sabah saatlerinde dışarıya çıkmalarına izin verilmemelidir. Doğal yöntemlerle beç tavuklarının büyütülmesinde genellikle 6-8

haftalık yaşa ulaştıklarında; büyütme alanından ayrıldıkları ve geceleri alçak bir ağacın dallarında veya tüneme alanlarında geceledikleri bilinmektedir. Hayvanlar açık alanlarda bulunmayı daha fazla tercih ederler, fakat normal tavuk anneliğinde büyütme yapılıyorsa barındırıldıkları kümesin içerisindeki tünelerde tüneler. Eğer kümes veya kapalı bir alanda yetiştirme tercih ediliyorsa hayvanların azarlama için yakalanmasında bir problem olmayacaktır.

Resim 13. Yeni çıkmış beç tavuğu civcivleri

Beç tavukları yavruları tam olarak gelişmeleri tamamlanıncaya kadar anne tavukla birlikte olurlar. Bu eğilim doğal yabani yaşama tarzından kaynaklanmakta ve beç tavuklarının üretim ve yetiştirme şartlarını zorlaştırmaktadır.

8. Ticari Üretim

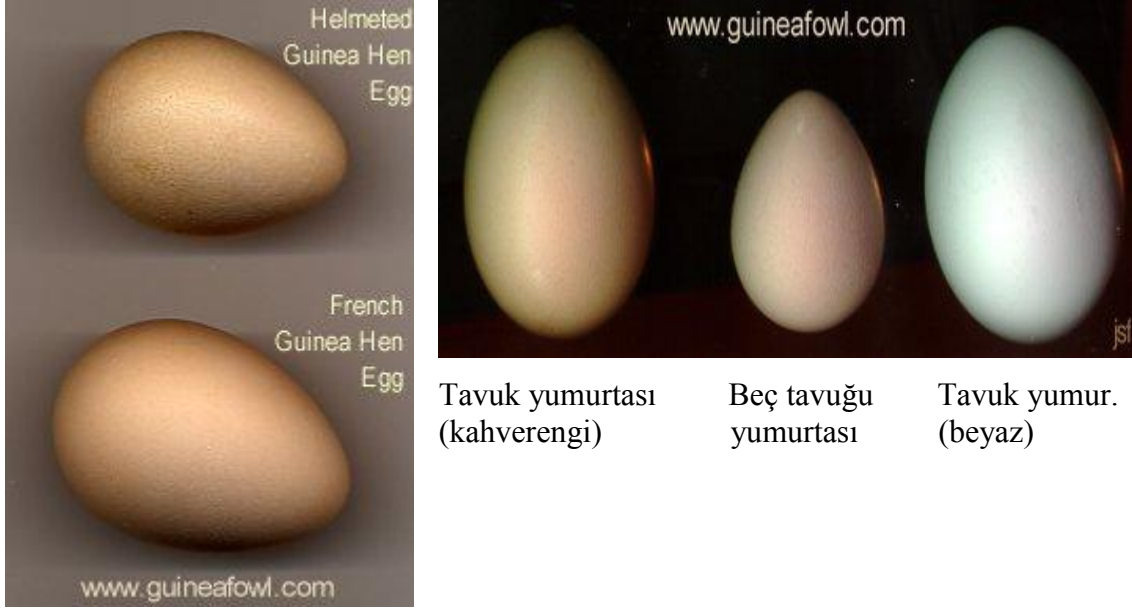
Beç tavuğu yavruları hindi ve tavuklar için kullanılan büyütme kümeslerine benzer alanlarda aynı ana makineleri kullanılarak büyütülebilirler. Büyütme ile ilgili uygulamalar ve uygulanacak sıcaklık dereceleri hindiler için kullanılacak değerlere benzerdir. Beç tavuğu civcivleri ilk ana makinesine koyulduğu zaman, genellikle sıcaktan daha iyi yararlanmak için etrafları tel örgü veya diğer malzemelerle çevrilir. Yavru beç tavukları 1.25 cm'lik tel kafes, mukavva veya diğer uygun bir malzeme ile çevrilmiş olarak tutulur. Bu alan yavaş yavaş genişletilir ve yavrular 10 günlük olduğunda alanın etrafındaki korunak tamamen kaldırılabilir.

Resim 14. Beç tavuğu civcivlerinin büyütülmesi

Ana makinesi altında uygulanacak en uygun sıcaklık düzeyi sıcaklık kaynağının yüksekliğine, hayvanların yaşlarına ve çevre sıcaklığına bağlı olarak değişir. Beç tavuğu yavrularının daima rahat olmaları sağlanmalıdır. Ana makinesi serin ortamlardaki sıcaklığı 35-37°C tutacak şekilde çalıştırılmalı ve iki hafta içerisinde sıcaklık 35°C düzeyine düşürülmelidir. Bu dönemden itibaren sıcaklık her hafta 2-2.5°C düşürülerek büyütme dönemi boyunca 30°C sağlanacak ortam oluşturulmalıdır. Bazen çok katlı ana makineleri beç tavuğu yavrularının büyütülmesinde 3 hafta boyunca kullanılabilir.

Sonra ise hayvanlar yer bölmelerinde ihtiyaç olursa ana makineleri altında büyütülmeye devam edilir.

Resim 15. Beç tavuğu yumurtaları

Beç tavuğu yavruları dışarıya açık tel örgü ile kaplı, genç hindiler için kullanılan kümeslerde başarıyla yetiştirilebilir. Bu tür barınaklarda pazarlama yaşına kadar tutulabilirler. Tek bir grupluk büyütme alanında 200 veya daha fazla hayvan barındırılabilir. Çoğunlukla çiftliklerde genç beç tavukları 30-40 hayvandan oluşan küçük gruplar halinde barındırılırlar. Yetiştiricilikte sağlık koruma, temizlik ve dezenfeksiyon kurallarına uyulduğu takdirde çok iyi gelişme sağlanabilir.

9. Besleme

Beç tavukları genellikle hindilerdekine benzer yemlerle beslenirler. Bunların ilk besinleri hindi başlangıç yemi olarak toz veya granül formda hazırlanır, sonraki dönemlerde pelet yemler kullanılır. Hayvanların sürekli temiz su almalarına imkan verilmelidir. Hayvanlara başlangıç yemleri 6 hafta boyunca verilir. Bu dönemden sonra hindi büyütme ve geliştirme yemleri ile beslemeye devam edilir. İlk 10 gün içerisinde yemlerin tamamı günlük olarak verilirken, sonraki dönemlerde günde 4-5 defada verilmelidir. Genellikle toz yemler hayvanlara kümes dışına çıkmadan önce

verilmelidir. Genç beç tavukları serbest yemleme uygulandığı zaman hızla gelişecek ve pazara daha erkek yaşta verilebilecektir. Günde iki defa yemleme yapılmasıyla hayvanlar serbest yetiştirildikleri durumda da yeterli gelişme olmaktadır. İkinci yemlemenin öğleden sonraki geç saatlerde yapılmasıyla gece boyunca yem tüketme ihtiyacı da karşılanabilmektedir.

10. Pazarlama

Küçük kapasiteli işletmelere ait beç tavukları pazara genellikle az miktarda haziran ayı sonunda gelirken, büyük kapasiteli işletmelerden önemli miktarda ağustos ayı sonunda gelmeye başlar. Bu yüzden normal pazarlama sezonu yaz aylarının sonu ile sonbahardır. Yetiştirilen beç tavuklarının önemli bir kısmı özel tüketim amaçları için gerçekleştirilir. Yetiştiriciliğinin yapıldığı tüm ülkelerde beç tavuklarını belirli dönemlerde tüketme talebi olan bir kesim bulunmaktadır. Bu pazarlamayı yapan marketlerin olduğu bölgelerde canlı olarak pazarlanır ve tüketiciler kesilmiş beç tavuğu karkaslarını satın alırlar. Canlı pazarlanan hayvanlarda kesim, dondurma ve dağıtım işlemleri bir organizasyon dahilinde yapılır, restoranlara veya marketlere pazarlanır.

Beç tavukları genellikle 15 haftalık yaşta pazarlanmakla birlikte sıklıkla 16 veya 18 haftalık yaşlar arasında satılabilir. Bu yaşta iken canlı ağırlıkları 1500-1700 g arasında ve kesim ağırlıkları 1200-1400 g arasındadır. Çoğu tüketiciler temizlenmiş karkas ağırlığı olarak 900 g ağırlığı tercih ederler. 1980'li yıllarda ABD'de beç tavuğuna ait fiyatlandırma 1000 gram karkas için 4-6 dolar şeklinde gerçekleşmiştir. Benzer fiyatlar sülün ve keklikler için de geçerli olmuştur. Beç tavukları ile bıldırcın, sülün, keklik, vb. kanatlı hayvan karkasları birbirini tamamlayacak şekilde pazarlanmaktadır.

Beç tavuklarının büyük çoğunluğu üreticilerden kesimhanelere canlı olarak satılmaktadır. Sonra, hayvanlar tavuklarda olduğu gibi kesilmekte ve parçalanmakta, ancak tavuk karkaslarından ayrılmalarını sağlamak için vücut üzerinde küçük bir alanda tüy bulunmasına izin verilmektedir.

11. Kaynaklar

Anonymous, 1976. Raising guinea fowl. US Department of Agriculture, Leaflet No:519, 8 p., Washington, D.C.

Anonymous, 2001. Guinea fowl. NS Department of Agriculture and Fisheries, Bulletin, 3 p.

Anonymous, 1997. Guinea fowl. Oklohama State University Board of Regents.

Ensminger, M.E., Oldfield, J.E., Heinemann, W.W., 1990. Feeds and Nutrition. The Esminger Publishing Co., USA.

Frank, L.P., 1996. American poultry journal, Chiago, Illinois.

Scholtyssek, S., 1987. Geflügel. Stuttgart, Hohenheim.